

NOTY O AUTORACH

Ks. Zdzisław Chlewiński, profesor, psycholog. Urodzony w 1929 r. w Waldkowie na Wileńszczyźnie. Studia psychologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1961 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Od 1974 r. kierownik Katedry Psychologii Eksperymentalnej KUL. Od 1973 r. również profesor psychologii w Wyższym Seminarium Duchownym w Paradyżu.

Członek Prezydium Komitetu Nauk Psychologicznych PAN. Członek Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Ergonomicznego, Towarzystwa Popierania i Krzewienia Nauk.

Główne obszary badań: procesy poznawcze, szczególnie pojęcia, stereotypy; modele umysłu. Również zagadnienie psychologicznych aspektów manipulacji ludźmi.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Postawy a cechy osobowości* (1987); *Kształtowanie się umiejętności poznawczych. Identyfikacja pojęć* (1991); *Dojrzałość: osobowość, sumienie, religijność* (1991); *Urojeniowa wizja świata* (współautor, 1992); *Wnioskowanie przez analogię w procesach kategoryzacji* (współautor, 1995).

Andrzej Delorme, profesor, prawnik, socjolog. Urodzony w 1931 r. w Warszawie. Studia z zakresu prawa i socjologii na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Po studiach asystent, następnie adiunkt na tym uniwersytecie, w 1968 r. zwolniony z przyczyn politycznych. Od 1969 r. pracownik naukowo-dydaktyczny na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, a następnie od 1974 r. do chwili obecnej w Instytucie Organizacji i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej. Współpracownik Zakładu Prakseologii PAN.

Członek Polskiego Towarzystwa Socjologicznego i Polskiego Klubu Ekologicznego.

Główne obszary badań: prakseologia, teoria organizacji, filozofia prawa, społeczno-polityczne aspekty zagrożeń ekologicznych.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Nauka o normie prawnej* (współautor, 1962); *Dyrektywy celowościowe a normy społeczne* (1975); *Przewidywania. Analiza metodologiczna* (współautor, 1984); *Antyekologiczna spuścizna totalitaryzmu* (1995); oraz skrypt *Wprowadzenie do zagadnień polityki ekologicznej* (1988).

Jan Wojciech Góra OP, doktor teologii, duszpasterz młodzieży, rekolekcjonista, kaznodzieja i pisarz. Urodzony w 1948 r. w Prudniku na Opolszczyźnie. Studia w Kolegium Filozoficzno-Teologicznym oo. Dominikanów oraz w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Po studiach – duszpasterz w Warszawie. Od 1977 r. duszpasterz akademicki w Poznaniu. Twórca i animator ośrodków duszpasterstwa akademickiego w Ustroniu-Hermanicach, na Jamnej oraz na Lednicy.

Laureat Nagrody Literackiej im. Kościelskich nadawanej w Genewie.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Mój dom* (1981); *Mój świat* (1983); *Dopokąd idę* (1983); *Sylwetka biskupa w XII- i XIII-wiecznej Polsce na podstawie kronik i żywotów świętych* (1984); *Pióro plebana* (1986); *Kasztan* (1987); *Na krańce świata* (1988); *Grabiąc ściernisko* (1989); *Gość wiecznego domu* (1990); *Spotkania z Ojcem...* (1991); *Dokąd ty nie chcesz* (1992); *Pijani Bogiem* (1994); *Wino dojrzewa powoli* (1996); *Narodzić się z Boga* (1996).

Maciej Tadeusz Iłowicki, dziennikarz, publicysta. Urodzony w 1935 r. w Szarleju-Piekarach Śląskich. Studia z zakresu biochemii na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1956 do 1961 r. asystent na UW. W latach 1959-1982 kierownik działu nauki i oświaty i członek kolegium redakcyjnego tygodnika „Polityka”. Od 1989 do 1993 r. redaktor naczelny tygodnika „Spotkania”. W latach 1992-1994 przewodniczący Rady Mediów i Informacji przy Prezydencie RP, 1993-1994 – wiceprzewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Następnie wykładowca w Studium Komunikowania Społecznego i Dziennikarstwa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (1994-1995), a obecnie w Wyższej Szkole Dziennikarskiej im. M. Wańkowicza w Warszawie.

Członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich (w latach 1989-1993 – prezes). Członek-założyciel Towarzystwa Popierania i Krzewienia Nauk.

Wyróżniony m. in. Nagrodą Klubu Dziennikarzy Naukowych SDP, Nagrodą PAN-u i nagrodą specjalną SDP im. S. Konarskiego „Za intelektualną odwagę”.

Główne obszary zainteresowań: problemy cywilizacji współczesnej, sprawy polskie, etyka dziennikarska.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Nasz wiek XX* (1967); *Nowy, niezbyt wspaniały świat* (1972); *Dzieje nauki polskiej* (1981); *Z drugiej strony lustra* (1987); *Niepokój dwutysięcznego roku* (1990); *Figle naszego świata* (1992).

Jadwiga Mizińska, profesor, pedagog, filozof. Urodzona w 1945 r. w Opolu Lubelskim. Studia z zakresu pedagogiki i filozofii na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Pracownik naukowo-dydaktyczny tej uczelni od 1970 r.

Wieloletni prezes lubelskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Członek redakcji „Colloquia Communia”. Redaktor serii „Lubelskie Odczyty Filozoficzne”.

Główne obszary badań: socjologia wiedzy, teoria dialogu, aksjologia.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Obiektywność a społeczna i kulturowa determinacja wiedzy. Od epistemologii do doksologii* (1989); *Sztuka prowadzenia sporów. Aksjologiczne przesłanki dialogu* (1993); *Świadomość czasu zwichniętego. Filozoficzne troski współczesności* (1994).

Krzysztof Murawski, doktor, filozof. Urodzony w 1954 r. w Warszawie. Studia z zakresu archeologii na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1984 r. pracownik naukowy Instytutu Filozofii i Socjologii PAN.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego i ZAIKS-u.

Główne obszary badań: etyka społeczna i antropologia filozoficzna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Na krawędzi epoki. Rozwój duchowy i działanie człowieka* (współautor, 1985); *Piękno myślenia* (1987); *Jaźń i sumienie. Filozoficzne zagadnienia rozwoju duchowego w pracach A. Kępińskiego i C.G. Junga* (1987); *Sposoby istnienia. Działanie wobec siebie i innych* (współautor, 1988); *Wyzwanie etyki* (1991); *Filozofia polityki. Wybrane zagadnienia prakseologiczne* (1993).

Katarzyna Olbrycht, profesor, pedagog, aksjolog. Urodzona w 1949 r. w Rybniku. Studia pedagogiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Od 1975 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Filii Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie. Konsultant szkół społecznych i wielu placówek wychowawczych. W latach 1992-1995 członek Rady do

Spraw Kultury przy Prezydencie RP. Do lat siedemdziesiątych instruktor ZHP (harc mistrz).

Członek polskiego oddziału JNSEA (Międzynarodowego Stowarzyszenia Wychowania przez Sztukę).

Główny obszar badań: edukacja aksjologiczna, szczególnie w zakresie wychowania estetycznego oraz moralnego.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Sztuka a działania pedagogów* (1987, wyróżniona nagrodą MEN); *Wychowawca estetyczny – kompetencje i kształcenie na poziomie wyższym* (red. i współautor, 1990); *Zarys systemu wychowania błogosławionej Urszuli Ledóchowskiej założycielki Zgromadzenia Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego* (1991); *Edukacja aksjologiczna* (red. i współautor, t. 1, 1994; t. 2-3, 1995).

Ks. Zdzisław Pawłowski, doktor, teolog. Urodzony w 1955 r. w Służewie w woj. wrocławskim. Studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławku, na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie.

Od 1990 r. wykładowca w WSD we Wrocławku, a obecnie także na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika (od 1993 r.) oraz w WSD w Toruniu (od 1994 r.).

Główne obszary badań: hermeneutyka, najnowsze metody interpretacji biblijnej, teksty narracyjne Biblii.

Autor artykułów dotyczących hermeneutyki i teologii biblijnej, współautor książki *Osiem błogosławieństw* (w druku).

Joanna Petry Mroczkowska, doktor, filolog, publicystka. Urodzona w 1948 r. w Krakowie. Studia z zakresu filologii romańskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Od 1971 do 1978 r. redaktor w Wydawnictwie Literackim. W latach 1978-1985 adiunkt w Wyższej Szkole Pedagogicznej, 1970-1972 i 1977-1979 – na UJ w Krakowie. Wykładowca literatury francuskiej i hispanoamerykańskiej. Współpracownik czasopism „W drodze”, „Znak” i „Tygodnik Powszechny”. Obecnie zamieszkała w USA.

Członek Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich i Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek.

Wyróżniona dwukrotnie nagrodą tegoż Towarzystwa.

Autorka artykułów w języku polskim, angielskim i hiszpańskim, skryptu *Antologia poezji latynoamerykańskiej* (1982), tłumaczka książek Supervielle'a, Fuentes, Carpentiera i Asturiasa.

Anton Raucher SJ, profesor, teolog, filozof. Urodzony w 1928 r. w Monachium. Studia na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

Od 1963 r. dyrektor Katholischen Sozialwissenschaftlichen Zentralstelle w Mönchengladbach. Emerytowany profesor chrześcijańskiej nauki społecznej na Wydziale Teologii Katolickiej uniwersytetu w Augsburgu (w latach 1972-1975 prorektor tegoż uniwersytetu).

Członek Verein für Sozialpolitik.

Wyróżniony niemieckim Krzyżem Zasługi z Wstęgą i austriackim Krzyżem Honorowym dla Nauki i Sztuki.

Główne obszary badań: katolicka nauka społeczna, etyka gospodarcza (szczególnie problemy pracy, własności i związków między partnerami społecznymi), etyka polityki, problemy demokracji, partii politycznych, dobra ogólnego.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Subsidiarität und berufsständische Ordnung in „Quadragesimo Anno”* (1958); *Die soziale Rechtsidee und die Überwindung des wirtschaftsliberalen Denkens. Hermann Roesler und sein Beitrag zum Verständnis von Wirtschaft und Gesellschaft* (1969); *Die Eigenart des Kirchlichen Dienstes. Zur Entscheidung der katholischen Kirche für den „dritten Weg”* (1983); *Kirche in der Welt – Beiträge zur christlichen Gesellschaftsverantwortung* (1988). Redaktor licznych wydawnictw zbiorowych.

Alina Rynio, doktor, psycholog, teolog. Urodzona w 1954 r. w Kotarszynie w rejonie Gór Świętokrzyskich. Studia z zakresu teologii i psychologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1983 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL. Wieloletni sekretarz redakcji „Roczników Nauk Społecznych. Zeszyt Pedagogiczny”. Czynna uczestniczka struktur NSZZ „Solidarność” Pracowników KUL.

Główne obszary badań: teologia, historia i psychologia wychowania (szczególnie religijno-moralnego i społecznego), ethos nauczyciela, pedagogia ruchów religijnych w Kościele, pedagogiczne aspekty nauczania Jana Pawła II, pedagogika wartości.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Zawsze miał nadzieję. Ksiądz M. Brzozowski. Świadczenia i wspomnienia* (współred., 1992); *Wychowanie młodzieży w nauczaniu Kardynała Stefana Wyszyńskiego* (1995).

Irena Sławińska, profesor, teatrolog, historyk literatury. Urodzona w 1913 r. w Wilnie. Studia na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie oraz na Sorbonie. W czasie wojny – praca w tajnym nauczaniu na Wileńszczyźnie.

Po wojnie pracownik naukowo-badawczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, w 1949 r. wydalona z uczelni w „czystce” politycznej. Od 1949 r. współpracownik Komisji Historii Literatury Polskiej w Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. Od 1950 r. adiunkt, a następnie profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (obecnie emerytowany). Kierownik Katedry Dramatu i Teatru oraz Katedry Literatury Porównawczej Wydziału Nauk Humanistycznych KUL.

Profesor wielu zagranicznych uczelni, m.in. w Providence, Urbana (USA), Louvain (Belgia), Fryburgu (Szwajcaria), Toronto, Montrealu (Kanada).

Członek Pen-Clubu oraz kilku towarzystw naukowych o zasięgu międzynarodowym; członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i Rady Naukowej Instytutu Sztuki PAN.

Wyróżniona m.in. medalem „Za wybitne osiągnięcia w dziele umacniania więzi Polonii z Macierzą”, Nagrodą im. Idziego Radziszewskiego, Nagrodą Fundacji A. Jurzykowskiego, Nagrodą Pen-Clubu za eseistykę, Nagrodą im. F. Karpińskiego przyznaną przez Stowarzyszenie „Civitas Christiana”.

Główne obszary badań: filozofia (szczególnie antropologia) teatru, nowe teorie teatru, dramat europejski, zwłaszcza poetycki (szczególnie Eliot, Claudel), współczesny teatr religijny w Polsce i na świecie.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Tragedia w epoce Młodej Polski* (1948); *O komediach Norwida* (1953); *Sceniczny gest poety. Zbiór studiów o dramacie* (1960); *Reżyserska ręka Norwida* (1971); *Współczesna refleksja o teatrze. Ku antropologii teatru* (1979, tłumaczona na jęz. franc.); *Wśród mitów teatralnych Młodej Polski* (red., 1983); *Moja gorzka europejska Ojczyzna* (1988); *Odczytanie dramatu* (1988). Autorka przekładów.

Robert Spaemann, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1927 r. w Berlinie. Studia z zakresu filozofii, historii, teologii i romanistyki na uniwersytetach w Münster, Monachium, Fryburgu szwajcarskim i w Paryżu.

Pracownik naukowy kolejno na uniwersytetach: w Münster (1956-1962), Stuttgarcie (1962-1969), Heidelbergu (1969-1973) i w Monachium (1973-1992). Obecnie emerytowany.

Członek Institut Internationale de Philosophie Politique (Paryż). Profesor wielu uczelni (Internationale Akademie für Philosophie – Liechtenstein, Uniwersytet Rio de Janeiro, Sorbona). Profesor honorowy Uniwersytetu w Salzburgu.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Nawarry w Pamplonie.

Główne obszary badań: filozofia polityki, etyka, historia myśli społecznej w okresach przełomu, podstawy moralne formacji społecznych, refleksja nad teologią moralną.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Der Ursprung der Soziologie aus dem Geist der Restauration – Studien zu L.G.A. de Bonald* (1959); *Reflexion und Spontaneität – Studien über Fénelon* (1963); *Einsprüche* (1977); *Zur Kritik der politischen Utopie* (1977); *Rousseau – Bürger ohne Vaterland* (1980); *Die Frage Wozu. Geschichte und Wiederentdeckung des teleologischen Denkens* (współautor, 1981); *Moralische Grundbegriffe* (1981, wyd. pol. *Podstawowe pojęcia moralne*, w druku); *Philosophische Essays* (1983); *Das Natürliche und das Vernünftige* (1987); *Glück und Wohlwollen. Versuch über Ethik* (1989, wyd. pol. *Szczęście i życzliwość*, w druku).

Krzysztof Stachewicz, magister historii i teologii. Urodzony w 1966 r. w Toruniu. Studia na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu i w Prymasowskim Instytucie Kultury Chrześcijańskiej w Bydgoszczy (filia Papieskiego Wydziału Teologicznego w Poznaniu).

Od 1992 r. nauczyciel w I Katolickim Liceum Ogólnokształcącym w Bydgoszczy. Od 1993 r. wykładowca w Prymasowskim Instytucie Kultury Chrześcijańskiej i Wyższym Misyjnym Seminarium Duchownym Zgromadzenia Ducha Świętego w Bydgoszczy.

Główne obszary zainteresowań naukowych: podstawy etyki i antropologii filozoficznej, szczególnie zagadnienie prawa naturalnego.

Władysław Stróżewski, profesor, filozof. Urodzony w 1933 r. w Krotoszynie. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1957 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, a od 1973 r. również Akademii Muzycznej w Krakowie. Redaktor „Kwartalnika Filozoficznego”.

Członek czynny PAU, przewodniczący Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Członek m.in. Komitetu Nauk Filozoficznych PAN, Towarzystwa Naukowego KUL, Pen-Clubu, Société International pour l'Étude de la Philosophie Médiévale, International Society for Metaphysics, Council for Research in Value and Philosophy, Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein).

Wyróżniony m. in. Nagrodą Fundacji A. Jurzykowskiego, Nagrodą Wojewody Krakowskiego.

Główne obszary badań: ontologia, filozofia wartości, estetyka, historia filozofii.

Najważniejsze publikacje: *Studia z teorii poznania i filozofii wartości* (red., 1978); *Historia filozofii średniowiecznej* (współautor, 1979); *Istnienie i wartość* (1981, Nagroda MSzWiT oraz Nagroda Wydziału Nauk Społecznych PAN); *Dialektyka twórczości* (1983); *Servo veritatis. Materiały sesji naukowej poświęconej myśli Karola Wojtyły – Jana Pawła II. Uniwersytet Jagielloński, Kraków 16-17 listopada 1984* (red., 1984); *Od Husserla do Lewinasa* (red., 1987); *W kręgu wartości* (1992); *Wykłady o Platonie. Ontologia* (1992); *Istnienie i sens* (1994); *Kunst und Ontologie. Für Roman Ingarden zum 100. Geburtstag* (współred., 1994); *Servo veritatis II. Spotkania naukowe poświęcone myśli Jana Pawła II* (współred., 1996).

Tadeusz Styczeń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

Członek-założyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Członek Rady Zarządzającej Papieskiej Akademii Życia. Redaktor „Roczników Filozoficznych KUL” (z. 2). Współpracownik czasopism: „Aletheia”, „Anthropotes” i „La Nuova Europa”.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Nawarry w Pamplonie.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki, cz. I: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Życie jest święte* (współred. 1993); *Czytając „Przekroczyć próg nadziei”* (współred. 1995); *ABC etyki* (współautor, 1996).

Andrzej Szostek MIC, profesor, etyk. Urodzony w 1945 r. w Grudziądzu. Studia filozoficzne i teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1971 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1992 r. prorektor, od 1993 kierownik Katedry Etyki Szczegółowej.

Członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej przy Kongregacji Nauki Wiary. Zastępca kierownika (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, członek Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein) oraz Towarzystwa Naukowego KUL. Ponadto członek zespołu redakcyjnego kwartalnika „Ethos”, współpracownik czasopisma „Anthropotes”.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, myśl Karola Wojtyły.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Normy i wyjątki* (1980); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Natura, rozum, wolność* (1989, wydanie niemieckie *Natur-Vernunft-Freiheit*, 1992); *Pogadanki z etyki* (1993); *Wokół godności, prawdy, miłości. Rozważania etyczne* (1995).

Grażyna Teusz, magister, pedagog. Urodzona w 1963 r. w Poznaniu.

Asystent na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (od 1990 r.). W latach 1992-1994 uczestniczka programu Tempus Redesign związanego z promocją nowoczesnej edukacji nauczycieli.

Główne obszary badań: diagnostyka i poradnictwo pedagogiczne, alternatywne koncepcje edukacyjne.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin, współautorka książki *Edukacja poprzez język* (1996).

Leszek Teusz, magister, filolog. Urodzony w 1964 r. w Kunowie w woj. pilskim.

Od 1991 r. asystent na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Stały współpracownik Forum Guardini w Berlinie.

Główne obszary badań: literatura staropolska, zjawiska kulturowe z pogranicza literatury, sztuki, filozofii i religii.

Autor artykułów publikowanych w czasopismach specjalistycznych i kulturalnych.

Ks. Alfred Wierzbicki, doktor, filozof, redaktor, poeta. Urodzony w 1957 r. w Maryninie na Lubelszczyźnie. Studia teologiczne i filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie w Liechtensteinie.

W latach 1982-1983 wikariusz w Nałęczowie, od roku 1983 do 1986 duszpasterz akademicki w Lublinie. W 1991 r. duszpasterz przy parafii Najświętszego Serca Jezusa w Lublinie. Od 1992 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL i od tegoż roku redaktor programów katolickich w Telewizji Lublin.

Główne obszary badań: etyka, filozofia polityki.

Publikacje książkowe: *The Ethics of the Struggle for Liberation. Towards a Personalistic Interpretation of the Principle of Non-Violence* (1991), oraz tomiki poetyckie: *Jak ciemność w ciemności* (1991); *Inaczej każdej wiosny* (1993).

Janusz Zabłocki, publicysta. Urodzony w 1926 r. w Grodzisku Mazowieckim. Studia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W czasie wojny członek Szarych Szeregów i żołnierz AK.

Założyciel i kierownik (od 1967 r.) Ośrodka Dokumentacji i Studiów Społecznych w Warszawie. W latach 1965-1985 poseł na Sejm PRL. Współpracownik wielu czasopism katolickich.

W latach 1963-1965 korespondent „Więzi” na Soborze Watykańskim II. Od 1975 do 1980 r. członek Komisji Episkopatu „Iustitia et Pax”. W stałym kontakcie z prymasem Polski Stefanem kard. Wyszyńskim od 1962 r. do śmierci Prymasa.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Kościół i świat współczesny* (1967); *Na polskim skrzyżowaniu dróg* (1972). Autor licznych artykułów.